SICAMOUSE, B.C., CANADA.

Kestävää innostusta ja taisteluttarmoa toivon Toverittaren lukijoille nyt kun alkava vuosi on vasta alussa. Olkoon tämä vuosi meille työläisille helpompi kantaa kuin viime vuosi oli meille köyhälistöläisille. Kasvattakoon tämä vuosi aina vaan enempi yhteisymmärrystä, että olisi meidän työläisten kesken vähemmän väärinymmärrystä ja että todella oltaisi veljiä keskenämme.

Oikein Paavalin pahat pyryt vallitsevat nykyään. On jo viikon päivät satanut lunta yhtämittaa ja ei näytä loppua tulevankaan.

Täältäpäin oltiin oikein joukolla Boviessa uudenvuoden juhlissa, jotka olivat kokolailla iloiset. Ohjelman suorittivat kaikki Sicamoon toverit, paitsi "Sääskeä", jossa sain minäkin kauniin uudenvuoden lahjan "Sääsken" toimittajalta. Olen iloinen, että minulla on riittänyt innostusta toimimaan, vaikka en olekaan voinut paljoa osaston hommissa olla, syystä, että on pieniä lapsia. Joskus olen ottanut lapsen syliini ja kävellyt seitsemän mailia näytelmäharjotuksiin, kun olen avustanut Bowien toverelta. Ja pahoittelen sitä, että minun on täytynyt köyhyyden takia luopua jäsenyydestä, mikäli jäsenverojen maksamiseen tulee.

Toivo sin että täältä naiset enemmän kirjottaisivat Toverittareen, ettei minun aina tarvitseisi yksin kynällä—huonolmaman joukosta, sillä onhan teillä toisillakin puolueemme etu sydämenasiana.

Täältä British Columbiasta ei usein näy kirjotuksia Toverittaressa naisilta. Lukisi niitä mielellään monikin, kun varsinkin paremmat kynäniekat kirjottaisivat.

Milloinkas ne vuotuiset naamiotanssit ovat Bowiessa, voisi ruveta jo niiden varalle valmistautumaan, vaikka en toivokaan ensimäistä palkintoa saavani.

Ja vieläkin olisin iloinen, jos "Sääsken" toimitus saisi meidät naiset innostumaan aika paljon, että voisimme herättää eloon sen kuolleen ompeluseuran. Olisihan siitä yhtä ja toista hyötyä ja huvia.

Toverillisesti. —MARY RANTA.

NEW ROCHELLE, N.Y.

Osastomme toimesta vietettiin joulujuhlaa aatto-iltana, johon oli ainoastaan jäsenillä oikeus päästä sisälle ja jokainen sai myös tuoda yhden tuttavistaan mukanaan ja uusia jäseniä myöskin sai yhtyä samana iltana, joita yhtyikin useampia. Suoritettiin joku numero ohjelmaa, ja tov. H. Hendrickson piti lyhyen puheen, jossa hän selosti jonkun verran joulun sekä joulujuhlien merkitystä. Sitte jaettiin joululahjat, joita oli kerääntynyt kuusen juurelle, ja sen jälkeen nautittiin vapaasta ravintolasta, jonka olivat hommanneet osastomme naiset. Ja lopuksi leikittiin kaikki yhdessä, joten ilta kului hauskasti ja jokaiselle jäi hauska muisto jälelle tästäkin joulujuhlasta.

Osastollamme oli virallinen kokous joulukuun alkupäivinä, mutta osanotto oli niin pieni, että ei voitu pitää muuta kuin ainoastaan johtokunnan kokous, sillä jäseniä ei saapunut tarpeeksi, että olisi voitu alkaa virallinen kokous. Tuo on kyllä hyvin ikävä asia, sillä ei ole meille työläisille vielä koittanut se aika, että voitaisiin asettua laakereille lepäämään. Toivoisin, että ne tytöt, joiden "hellut" ovat tavattavina toisessa kaupungissa, että puhutte heille, että kun on nyt karkausvuosikin mennyttä, niin tavataanpas siellä osaston haalilla silloin kun siellä on virallinen kokous, niin tulee samalla tiellä ajettua kaksi asiaa, niin tällä muotoa ei tarvitse osaston kokousten kärsiä poissa olostanne.

Ompeluseura toimii täydellä höyrylla. Myyjäiset pidettiin joku kuukausi sitte, joista tuli sievä summa, jolla nyt on alettu hammaamaan uusia aineita töitä varten. Siis jokainen, kellä on vähänkin velvollisuuden tuntoa toimimaan työväen luokan hyväksi avustakoon meitä, ottamalla töitä valmistettavaksi. Niitä on saatavana Lempi Aholta.

Eräs suomalainen raittiuskoplakunta paikkakunnallamme oli alistunut niin raukkamaiseen tekoon, että olivat käyneet pyytämässä meidän iltama-haalia käytettäväkseen lauantaisin, jossa osastomme pitää iltamia joka lauantai, ja vieläpä olivat luvanneet maksaa dollarin enemmän siitä summasta mitä me maksamme vuokraa, mutta olivat kuitenkin epäonnistuneet tällä kertaa. Tämä ei nyt juuri itse asiassa olisi mainitsemisen arvoinen, sillä mitään jalomielisempiä tekoja ei heillä ole opittu näkemäänkään, mutta kun ottaa huomioon, että hekin ovat työläisiä ja heilläkin on sama vihollinen voittettavanaan kuin meilläkin, niin mitä maksaa koettaakaan ruveta hankkimaan esteitä tiellemme. Eikö olisi viisaampaa olla paremmin avuksi kun vastukseksi, sillä tuollaiset teot mielestäni eivät edellytä mitään kehittyneisyyttä, vaan paremmin päinvastoin. —OLGA.

CHESTER, MASS.

Osastommme vietti joulujuhlaa 24 p. iltana, jossa ohjelman suorittivat etupäässä lapset, johon kuului lauluja, runoja ja näytöskappale lapsilta, "Yhteinen laulu". Joulupukki se vielä täydensi lasten joulu-iloa lahjoillansa. Toivoisin enempi vaan innostusta, uhrautuvaisuutta osaston sunnuntaikoulutoiminnalle sillä se on velvollisuutemme huolehtia nousevan sukupolven kehityksestä. Ja sitte nuoriso, aikuisiksi vartuttuaan, voivat tietoisina ja vakaantuneina ottaa paikkansa köyhälistön vapaustaistelun riveissä. Ja vanhemmat, älkää antako minkään ennakkokäsitteiden olla esteenä lastenne sunnuntaikouluun lähettämisessä, sillä osastomme sunnuntaikouluun ovat tervetulleita kaikki lapset ja toivomme suurempaa osanottoa!

25 p. iltana tallustelin toisin ajattelevien joulujuhlalle, jossa oli ohjelma heidän käsitteittensä mukaista. Lapset esittäessään Jesus Natsarealaisen siklimys- ja syntymistarua, joku esittäjistä pyrskähti nauramaan, käsittäen tietysti asian olevan toisin mutta vanhempain pakoittamana lasten täytyy tuota vanhaa hapatusta esittää. Mutta ikäväkseni näin tuossa joukossa lapsia, joitten vanhempain olen luullut jo jonkunverran tietoisesti asioita ymmärtävän, eikä uskonnon harhäsitteiden sallivan lastensa järkeä kahlehtivan.

Samassa tilaisuudessa oli myöskin pappi, tapansa mukaan teeskentelemässä; mutta minun täytyy sanoa, että kerrankin kuulin yhden totuuden papilta, kun hän sanoi tietoisuutensa mahtuvan kintaan peukalon sisälle. Toivoisin että koko papiskoplakunta kehittäisi itsensä järjellisesti tietoiseksi, ja lakkaisivat kansaa pimittämästä, ja että heidän tietomääränsä kehittyisi laajemmasti, eikä ainoastaan kintaan peukalon sisälle mahtuvaksi.

Suomesta saapui Mrs. Huhtasen tyttö, Lempi, joka oli viety kolmen vuoden vanhana Suomeen, isoäitinsä hoidettavaksi, kaksitoista vuotta ollen äiti ja tytär näkemättä toisiaan, jolla ajalla on tuhansia ja taas tuhansia kertoja he toisiansa kaivanneet, ja vihdoinkin koitti aika, jolloin äiti sai kauan kaivatun lapsensa sulkea syllinsä äidin täydellisellä rakkaudella. Toivon että Lempi kirjottaa Toverittaren lasten osastoon kertomuksen Suomessa olostaan, matkastaan ja jälleen äitinsä ja siskojensa kohtaamisesta.

—E. H.

BELDEN, N.D.

Meidän aijotusta kuusijuhlasta joulu-aattoiltana s .a. osaston haalilla ei tullutkaan mitään. Ensinnäkin haali ei valmistunut siksi, mutta tähän kaikkeen oli pahin syy ankarat pakkaset ja pyryt, jotka kylläkin ovat tavallisia talvisaikaan täällä, mutta ei aina näin alustatalven. Mutta ei silti joulu jäänyt aivan viettämättä. Osa tästä Beldenin ympäristöllä olevia tovereita oli kokoontunut aatto-iltana Iivari Husan taiolle, jonne oli laitetta joulukuusi; joulupukki myös saapui lasten suureksi iloksi ja jakeli pussistaan lahjoja. Lapset myös suorittivat ohjelmaa jonkun verran. Pikku tyttö Sadie Siira lausui runon mallikelpoisesti. Oli myöskin pieni kuvaelma, jota esittivät Lilja Husa ja Arvo Husa; Aarne Siira lausui runon. Eräs toveri luki kertomuksen. Siinä olikin henkinen ruoka sille juhlalle. Hyvin se on käynyt köyhäksi sielun ruoka ja näyttää ettei haluta sitäkään kuulla. Taitaa olla vähän kahdenlaista mielipidettä keskuudessamme, joka tahtoo viedä asiat vinoon. Sepä se taitaa laimentaa tovereita. Kylässämme on myös liikkunut laestadiolaisia saarnamiehiä useampia jotka ovat pitäneet seurojaan päivät ja illat viikkomääriä ja aina sitä yhtä ja samaa, jota on pauhattu jo vuosisatoja ja maailma vain pahenee. Mutta heillä näkyy olevan vain minä-itse-oppi, kunhan minä pääsen autuutta nauttimaan, saman tekevä jos lapsenikin menee sinne kuumaan paikkaan, jonne he tuomitsevat kaikki, jotka vaan kuuluvat eri uskontoryhmäänkin. Heidän mielestään on synti, jos vähänkään meinaa sinne päin, että tätä yhteiskuntaa pitäisi korjata ja ahjottaa kaikki paheenpesät, ettei synnintekopaikkoja olisi niin paljoa, mutta heidän käsityksensä mukaan ihmisen pitää rypeä kaikki paheet ja sitte tehdä parannus ja uskoa vanhat tarut eikä kajota maallisiin, niin silloin teet oikein. Täälläkin on suuri osa tällaisia. Mitäs arvelette toverit ja toverittaret tästä? Onko koskaan sosialismi löytävä apua näistä eteenpäin mennäkseen, onko mahdollisuutta korjata oloja poliittisen toiminnan kautta, voiko koskaan toivoa näistä äänestäjiä sosialistipuolueelle itselleen?

Kuinka kauan voivat tietoiset joukot odottaa tällaisilta apua ja nähdä monta viatointa uhria menevän ennenaikaiseen kuolemaan.

—KYSYJÄ.

DETROIT, MICH.

Tervehdys Toverittaren lukijoille täältäkinpäin! Elpä täältä ole näkynyt kirjotuksia moneen kuukauteen, kaipa se meidän kirjeenvaihtajamme on nukahtanut heräämättömään uneen uinumaan, sillä ainakin näyttää.

Täällä sitä vain toimitaan syksystä huolimatta. Kyllä osaston toiminta on koko talla laimeaa kokouksiin nähden, näinkin suuressa osastossa, jossa jäsenmääräkin nousee moneen sataan, niin kokouksiin saapuu noin 20—30 henkeen.

Iltamatilaisuuksissa kyllä käy paljon joukkoa, niin paljon kuin haallimme sopiikin. Näytösiltamia on usein, sillä meillä on tavallisen kyvykäät johtohenkilöt hommissa, joiden esitystä kannattaa käydä katsomassa.

Jahah! Koskahan se koittaa se päivä, jolloin saamme juhlia omalla haalilla. Hommissa kyllä olemme olleet kovin, ja pilrustuksia tutkineet, mutta ei tahdo löytyä yhteisymmärrystä toverien kesken, joten se siirtyy viikko viikolta, kuukausi kuukaudelta... Niin, koskahan ih-

---

käisimme kuusen? Sen avullahan me voimme lapsille opettaa kauniita totuuksia. Lapset pitävät kaikesta siitä mikä on kaunista ja mitä he sen yhteydessä oppivat, syöpyy syvälle heidän sydämiinsä.

Älkäämme uskonkiihkoilijoiden tavoin hävittäkö historiaa, tiedettä ja taidetta, vaan käyttäkäämme sitä oman asiamme eduksi.

Hilja Liinamaa sanoo Lasten Joulussa seuraavasti:

Jouluvalot syttykää,
maailmata pimeää
hetken kirkastakaa!
Myrsky ankarana käy,
toivon tähtöstä ei näy,
liput maassa makaa.

Jouluvalot tuikkakaa,
sydämiä paleltaa,
tuokaa hehkutusta!
Elon kova kärsimys
kasvaa nälkä, näivetys,
kurjuuskullu musta.

Jouluvalot leimutkaa,
valoton on mainen maa,
suitsutusta suokaa!
Talven kylmään syleilyyn,
maahan hallojen ja hyyn
päivä lämmin luokaa!

—□—

LASTEN KEVÄT, tämän vuotinen, on jo työn alla. Siis te, jotka sitä kirjotuksilla ja kuvalähetyksillänne avustaa aijotte, lähettäkää ne ajoissa. Mitä useampi avustaja, sitä monipuolisempi julkaisu.

—SELMA-TÄTI.

NAISTEN PÄIVÄ

TOVERITTAREN NAISTENPÄIVÄN NUMERO ilmestyy taaskin helmikuun alkupuolella, niin että jokainen osasto, joka naistenpäivää viettää, joko aikaisemmin tai myöhemmin, ehtii saada tätä numeroa jaettavaksi tuossa tilaisuudessa.

LÄHETTÄKÄÄ TILAUKSENNE NYT HETI

Lähettäkää tilauksenne ehdottomasti ennen helmikuun 13 päivää. Tilauksen täytyy olla Toverin konttoorissa ennen mainittua päivää, että voimme sen täyttää.

NAISTEN-PÄIVÄN NUMERO

ilmestyy taaskin kuusitoista-sivuisena, monipuolisella ja arvokkaalla sisällöllä. Sekä agitatsioni- että tietopuoliset ja kaunokirjalliset kirjoitukset ovat erikoisella huolella valitut. Samoin Kodin-, Nuorten- ja Lasten-osastojen sisältö.

LEVITTÄKÄÄ TÄTÄ NUMEROA LAAJALLE

Hinta on $2.00 sata kappaletta.

Tehkää tilauksenne allaolevalla lipulla, joka tulee lähettää osotteella: TOVERITAR, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

Lähettäkää tulemaan .....kpl. TOVERITTAREN NAISTENPÄIVÄN NUMEROA, osotteella:

Nimi .....

Osote: .....

Rahaa seuraa mukana $.....